

[Alfred Bøgh.]

vil give yderligere stigning, selvom det nu foreliggende lovforslag vedrørende amtskatterne bliver gennemført.

Jeg har med disse bemærkninger forsøgt at vise, at der er al god grund til at foretage en dybtgående ændring af amtsbeskatningen netop nu, da man vil betegne de fremsatte forslag som en skattereform. Men desværre løses denne sag ikke på tilfredsstillende måde ved det fremsatte lovforslag. Ganske vist vil amtskommunerne få forskellige udgiftslettelser til et beregnet beløb på 15,7 mill. kr. Dette opnås ved, at udgifter til arbejdsanstalter overgår til sogne- og købstadkommuner, udgifter vedrørende mødrehjælpsinstitutioner, fri proces, omskrivning af realregistre og en del udgifter af mindre omfang overgår til staten. Endvidere nedsættes amtskommunernes udgifter til skolefonden, og tilskuddene til sygehusudgifter forhøjes fra 50 til 60 pct. Beregnet på grundlag af året 1951—52 vil dette altså betyde en lettelse for amtskommunerne på de nævnte 15,7 mill. kr.

Samtidig foreslås det i loven om ændring af kommunale ejendomsskatter, at skatten af forskelsværdien, det vil altså sige bygningsværdien, fremtidig helt bortfalder, og det fremhæves, at de foreslåede udgiftslettelser er store nok til at dække bortfaldet af bygningsskatten, så udskrivningen på grundskyld ikke vil stige. Dette er sikkert rigtigt for det år, beregningen er foretaget for, men enhver, der kender til amtskommunale forhold, ved, at en stærk stigning i grundskyldspromillen alligevel vil komme med det samme. Det vil den for det første på grund af de nyligt skete lønstigninger, der vil virke meget stærkt på sygehusenes budgetter, og for det andet, fordi sygehusvæsenet takket være lægevidenskabens store fremskridt er inde i en udbygning, der bl. a. kræver flere og flere specialafdelinger, en udvikling, som i virkeligheden ingen tør tage ansvaret for at standse. Nogen dybtgående reform af den uretfærdige amtsbeskatning må man desværre med stor beklagelse konstatere ikke sker.

Endvidere må det stærkt fremhæves, at der ved det foreslåede bortfald af bygningsskatten sker en betydelig ændring af byrdefordelingen. Alle ved, at efter de gældende bestemmelser hviler bygningsskatten hoved-

sagelig på bymæssige områder med villa-kvarterer. Når denne skat bortfalder, flyttes byrden uvægerlig ud i de rene landdistrikter. Vi kan ikke fra vor side anerkende rigtigheden heraf. Det er en kendsgerning, at udviklingen med stærke skridt går den vej, at landbrugsarealerne formindskes år for år og byerne vokser. Vi må gå stærkt imod, at skattebyrden lægges helt modsat denne udvikling. Som et eksempel på virkningen af bygningsskatten kan jeg nævne, at i mit eget amt falder over en fjerdedel af amtets samlede bygningsskat i en enkelt af de ca. 70 kommuner. I adskillige andre amter med store bymæssige områder er det ligetil, at forholdet vil være endnu mere grelt.

Som før nævnt må mit parti dybt beklage, at regeringen ikke på dette område har benyttet lejligheden til i højere grad og på bedre måde at gøre årgammel uret god. Vi må forbeholde os under et kommende udvalgsarbejde at søge frem til et langt mere tilfredsstillende resultat, og jeg vil oprigtigt håbe, at det må lykkes.

Ved gennemgangen af lovforslagene iøvrigt synes det at fremgå, at nogen lempelse af grundskatten er der ikke tale om, snarere tværtimod.

Fælleskommunal indkomst- og formueskat bortfalder og indregnes på forskellig måde i andre skatter. Stats- og fælleskommunal bygningsskat fikseres og bortfalder efterhånden. Den hidtidige grundskyldskat til staten bibeholdes, og de 4,4 pro mille, der blev indført med udligningsfondens oprettelse, slipper man heller ikke af med. I denne forbindelse har jeg lyst til at sige, at når det i forbindelse med kapitalvindingsafgiften er nævnt, at man vil søge ejendomsskylden ansat til værdien i handel og vandel, da kan man vist ikke helt se væk fra, at også dette kan få nogen indflydelse på grundskatterne i fremtiden.

I forslaget vedrørende kommunale ejendomsskatter ses det, at en begyndende afvikling af bygningsskatten er formålet. Særlig grund er der til at bemærke de nye bestemmelser om ligningsforholdet i sognekommunerne. I § 6, stk. 4, tilsigtes det at fastlæse ligningsforholdet mellem ejendomsskat og indkomstskat til at ligge mellem 40 og 60. Kommuner med ligningsforhold under 40 kan kun ændre opad i fremtiden. Hvor ligningsforholdet er over 60, kan det